

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B**

RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1103

af 24. juni 2016

om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller

(EUT L 183 af 8.7.2016, s. 1)

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EUT L 113 af 29.4.2017, s. 62 (2016/1103)
- **C2** Berigtigelse, EUT L 167 af 4.7.2018, s. 36 (2016/1103)

RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1103

af 24. juni 2016

om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på formueforholdet mellem ægtefæller.

Den finder ikke anvendelse på spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) ægtefællernes rets- og handleevne
- b) ægteskabets eksistens, gyldighed eller anerkendelse
- c) underholdspligt
- d) arv ved en ægtefælles død
- e) social sikring
- f) retten til overdragelse eller tilpasning mellem ægtefæller i tilfælde af skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab af rettigheder til alderspension eller invalidepension, som er optjent under ægteskabet, og som ikke har medført pensionsindtægter under ægteskabet
- g) arten af tinglige rettigheder over et formuegode og
- h) enhver registrering i et register af rettigheder i fast ejendom eller løsøre, herunder de lovmæssige krav til en sådan registrering, samt virkningerne af registrering eller manglende registrering af sådanne rettigheder i et register.

Artikel 2

Kompetence til at behandle sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller i medlemsstaterne

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes myndigheders kompetence til at behandle sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »formueforhold mellem ægtefæller«: et sæt regler om de formueretlige forbindelser mellem ægtefællerne indbyrdes og i deres forbindelser med tredjemand som følge af ægteskab eller ægteskabets opløsning

▼B

- b) »ægtepagt«: aftale mellem ægtefæller eller kommende ægtefæller om formueforholdet mellem disse ægtefæller indbyrdes
- c) »officielt bekræftet dokument«: et dokument vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, der er formelt udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument i en medlemsstat, hvor den officielle bekræftelse
 - i) vedrører det officielt bekræftede dokumentes underskrift og indhold og
 - ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil af domsstaten
- d) »retsafgørelse«: enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, uanset hvordan den betegnes, herunder en afgørelse om fastsættelse af sagsomkostninger, som træffes af en embedsmand ved retten
- e) »retsforlig«: et forlig vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, der er godkendt af en ret eller indgået for en ret under en retssag
- f) »domsstat«: den medlemsstat, hvori retsafgørelsen er truffet, det officielt bekræftede dokument er oprettet eller retsforliget er godkendt eller indgået
- g) »fuldbyrdesmedlemsstat«: den medlemsstat, der anmodes om at anerkende og/eller fuldbyrde retsafgørelsen, det officielt bekræftede dokument eller retsforliget.

2. I denne forordning forstås ved »ret«: enhver judiciel myndighed og alle andre myndigheder og juridiske aktører med kompetence i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, som udøver retslige funktioner eller handler i henhold til en judiciel myndigheds delegation af beføjelser eller handler under en judiciel myndigheds kontrol, såfremt sådanne andre myndigheder eller juridiske aktører r garanter for upartiskhed og parternes ret til at blive hørt, og såfremt deres retsafgørelser i henhold til loven i den medlemsstat, hvor de har deres virke,

- a) kan gøres til genstand for anke eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed og
- b) har tilsvarende retskraft og retsvirkning som en retsafgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de andre myndigheder og juridiske aktører, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 64.

KAPITEL II

KOMPETENCE*Artikel 4***Kompetence ved en ægtefælles død**

Hvis der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag om arven efter en ægtefælle i henhold til forordning (EU) nr. 650/2012, har retterne i den pågældende stat kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende formueforholdet mellem ægtefællerne i forbindelse med denne arvesag.

▼B*Artikel 5***Kompetence i forbindelse med skilsmisse, separation eller annullation af et ægteskab**

1. Hvis en ret i en medlemsstat behandler en begæring om skilsmisse, separation eller annullation af et ægteskab i henhold til forordning (EF) nr. 2201/2003, har retterne i den pågældende stat kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller i forbindelse med denne begæring, jf. dog stk. 2.

2. Kompetencen i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller i henhold til stk. 1 er underlagt ægtefællernes aftale, hvis den ret, der behandler begæringen om skilsmisse, separation eller annullation af et ægteskab,

- a) er retten i en medlemsstat, hvor ansøgeren har sit sædvanlige opholdssted, og ansøgeren har opholdt sig dér i mindst et år umiddelbart forud for indgivelsen af ansøgningen, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), femte led, i forordning (EF) nr. 2201/2003
- b) er retten i en medlemsstat, hvor ansøgeren er statsborger og har sit sædvanlige opholdssted, og ansøgeren har opholdt sig dér i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), sjette led, i forordning (EF) nr. 2201/2003
- c) behandler en sag i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2201/2003 vedrørende ændring af separation til skilsmisse eller
- d) behandler en sag i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 2201/2003 vedrørende anden kompetence.

3. Hvis den aftale, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, indgås, inden en sag vedrørende formueforhold mellem ægtefæller anlægges ved retten, skal aftalen være i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.

*Artikel 6***Kompetence i andre tilfælde**

Hvis ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 4 og 5, eller i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i disse artikler, er følgende retter i medlemsstaterne kompetente til at træffe afgørelse om formueforholdet mellem ægtefæller:

- a) de retter, på hvis område ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller subsidiært
- b) de retter, på hvis område ægtefællerne senest havde deres sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig er bosat dér på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller subsidiært
- c) de retter, på hvis område sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller subsidiært
- d) retterne i den medlemsstat, hvor begge ægtefæller er statsborgere på det tidspunkt, hvor sagen anlægges.

▼B*Artikel 7***Valg af værneting**

1. I de tilfælde, der er omfattet af artikel 6, kan parterne aftale, at retterne i den medlemsstat, hvis lov er gældende i henhold til artikel 22 eller artikel 26, stk. 1, litra a) eller b), eller retterne i den medlemsstat, hvor ægteskabet blev indgået, har enekompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende formueforholdet mellem disse ægtefæller.
2. Aftalen omhandlet i stk. 1 skal udformes skriftligt og dateres og underskrives af parterne. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen.

*Artikel 8***Kompetence baseret på sagsøgtes fremmøde**

1. For så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede har kompetence i henhold til andre bestemmelser i denne forordning, bliver den kompetent, når loven i denne medlemsstat finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 22 eller artikel 26, stk. 1, litra a) og b), og når sagsøgte giver møde for den. Denne regel gælder ikke, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence, eller i sager, der er omfattet af artikel 4 eller artikel 5, stk. 1.
2. Retten skal, inden den fastslår, at den har kompetence i henhold til stk. 1, sikre sig, at sagsøgte er orienteret om sin ret til at bestride rettens kompetence og om retsvirkningerne af at give møde eller af ikke at give møde.

*Artikel 9***Alternativ kompetence**

1. Hvis en ret i den medlemsstat, der har kompetence i henhold til artikel 4, 6, 7 eller 8, finder, at det pågældende ægteskab i henhold til medlemsstatens internationale privatret ikke er anerkendt med henblik på sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, kan den undtagelsesvis erklære sig inkompetent. Hvis retten beslutter at erklære sig inkompetent, skal den gøre dette hurtigst muligt.
2. Hvis en ret, der har kompetence i henhold til artikel 4 eller 6, erklærer sig inkompetent, og hvis parterne aftaler at tillægge retterne i en anden medlemsstat kompetence i overensstemmelse med artikel 7, har retterne i denne medlemsstat kompetence til at træffe afgørelse om formueforholdet mellem ægtefæller.

I andre tilfælde har retterne i en hvilken som helst anden medlemsstat i henhold til artikel 6 eller 8 eller retterne i den medlemsstat, hvor ægteskabet blev indgået, kompetence til at træffe afgørelse om formueforholdet mellem ægtefæller.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse, når parterne har opnået skilsmisse, separation eller annulation af et ægteskab, der kan anerkendes i den medlemsstat, hvor retten er beliggende.

▼B*Artikel 10***Subsidiær kompetence**

Hvis ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 4, 5, 6, 7 eller 8, eller hvis alle retter i henhold til artikel 9 har erklæret sig inkompetente, og ingen ret har kompetence i henhold til artikel 9, stk. 2, er retterne i en medlemsstat kompetente, hvis fast ejendom tilhørende en eller begge ægtefæller er beliggende på medlemsstatens område, men i så fald har retten kun kompetence til at træffe afgørelse om denne faste ejendom.

*Artikel 11***Forum necessitatis**

Hvis ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 4, 5, 6, 7, 8 eller 10, eller hvis alle retter i henhold til artikel 9 har erklæret sig inkompetente, og ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 9, stk. 2, eller artikel 10, kan en medlemsstats retter undtagelsesvis træffe afgørelse i en sag om formueforholdet mellem ægtefæller, hvis sagen ikke med rimelighed kan anlægges eller føres eller vil være umulig at føre i et tredjeland, hvortil sagen har tæt tilknytning.

Sagen skal have en tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende.

*Artikel 12***Modkrav**

Den ret, ved hvilken en sag verserer i henhold til artikel 4, 5, 6, 7, 8, artikel 9, stk. 2, eller artikel 10 eller 11, har også kompetence til at behandle et modkrav, hvis dette falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

*Artikel 13***Begrænsning af sager**

1. Når boet efter afdøde, hvis arv falder ind under forordning (EU) nr. 650/2012, omfatter formuegoder, der befinder sig i et tredjeland, kan den ret, som skal træffe afgørelse om formueforholdet mellem ægtefæller, efter anmodning fra en af parterne beslutte ikke at træffe afgørelse om et eller flere af disse formuegoder, hvis det kan forventes, at rettens afgørelse om disse formuegoder ikke vil blive anerkendt og i givet fald ikke vil blive erklæret for eksigibel i det pågældende tredjeland.

2. Stk. 1 berører ikke parternes ret til at begrænse omfanget af sagen i henhold til loven i den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende.

*Artikel 14***En sags anlæggelse ved retten**

I dette kapitel anses en sag for anlagt ved en ret:

▼B

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er indleveret til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte
- b) hvis dokumentet skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor det modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten, eller
- c) hvis retten indleder sagen af egen drift, på det tidspunkt, hvor retten træffer afgørelse om at indlede sagen, eller, når en sådan afgørelse ikke er påkrævet, på det tidspunkt, hvor sagen registreres af retten.

*Artikel 15***Prøvelse af kompetencen**

Hvis der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag om formueforholdet mellem ægtefæller, som den pågældende ret ikke har kompetence til at påkende i henhold til denne forordning, erklærer retten sig af egen drift inkompetent.

*Artikel 16***Prøvelse af sagens antagelse til påkendelse**

1. Hvis en sagsøgt, der har sit sædvanlige opholdssted i en anden stat end den medlemsstat, hvor sagen er anlagt, ikke giver møde, udsætter den i henhold til denne forordning kompetente ret sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle fornødne foranstaltninger har været truffet med henblik herpå.
2. Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 ⁽¹⁾ anvendes i stedet for stk. 1 i nærværende artikel, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden i henhold til nævnte forordning.
3. Hvis forordning (EF) nr. 1393/2007 ikke finder anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes til udlandet i henhold til nævnte konvention.

*Artikel 17***Litispændens**

1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

▼B

udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, af egen drift sagen, indtil den første rets kompetence er fastslået.

2. I det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, og på begæring af den ret, tvisten er indbragt for, underretter enhver anden ret, tvisten er indbragt for, uden ophold den førstnævnte ret om datoen for, hvornår tvisten blev indbragt for denne.

3. Når det er fastslået, at den ret, hvor sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

*Artikel 18***Indbyrdes sammenhængende krav**

1. Såfremt sager vedrørende indbyrdes sammenhængende krav verserer for retter i forskellige medlemsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.

2. Når de sager, der er omhandlet i stk. 1, verserer i første instans, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, ligeledes efter begæring fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, har kompetence til at behandle de pågældende krav, og dens lov tillader forening af kravene.

3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser som følge af, at kravene påkendes hver for sig.

*Artikel 19***Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler**

Der kan indgives anmodning til en medlemsstats retter om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i henhold til den pågældende medlemsstats lov, selv om retterne i en anden medlemsstat i henhold til denne forordning er kompetente til at påkende sagens realitet.

KAPITEL III

LOVVALG

*Artikel 20***Universal anvendelse**

Den lov, som skal finde anvendelse i henhold til denne forordning, finder anvendelse, uanset om det er loven i en medlemsstat eller ikke.

*Artikel 21***Kun én lov finder anvendelse**

Den lov, der skal anvendes på formueforholdet mellem ægtefæller i henhold til artikel 22 eller 26, finder anvendelse på alle de formuegoder, der indgår i dette formueforhold, uanset hvor disse formuegoder befinder sig.

▼B*Artikel 22***Valg af den lov, der skal anvendes**

1. Ægtefæller eller kommende ægtefæller kan aftale, hvilken lov der skal anvendes på formueforholdet mellem disse ægtefæller, eller ændre deres valg, forudsat at loven er en af følgende:
 - a) loven i den stat, hvor ægtefællerne eller de kommende ægtefæller, eller en af dem, har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller
 - b) loven i en stat, hvor en af ægtefællerne eller en af de kommende ægtefæller er statsborger på tidspunktet for aftalens indgåelse.
2. Medmindre ægtefællerne har aftalt andet, vil en ændring af valget af den lov, der skal anvendes på formueforholdet mellem ægtefæller, som foretages under ægteskabet, kun have fremadrettet virkning.
3. Enhver ændring med tilbagevirkende kraft af den lov, der skal anvendes i henhold til stk. 2, må ikke forringe tredjemands rettigheder i henhold til den pågældende lov.

*Artikel 23***Formel gyldighed af aftalen om valget af den lov, der skal anvendes**

1. Den i artikel 22 nævnte aftale indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge ægtefæller. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen.
2. Hvis loven i den medlemsstat, hvor begge ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, indeholder yderligere formkrav for ægtepagter, finder disse krav anvendelse.
3. Hvis ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har deres sædvanlige opholdssted i forskellige medlemsstater, og loven i disse stater indeholder forskellige formkrav for ægtepagter, er aftalen gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater.
4. Hvis kun en af ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, og der i denne stat gælder yderligere formkrav for ægtepagter, finder disse krav anvendelse.

*Artikel 24***Samtykke og materiel gyldighed**

1. Spørgsmål om eksistensen og gyldigheden af en aftale om lovvalg eller en bestemmelse herom er underlagt den lov, der ville finde anvendelse i henhold til artikel 22, hvis aftalen eller bestemmelsen var gyldig.
2. En ægtefælle kan dog for at godtgøre, at han eller hun ikke har samtykket i aftalen eller bestemmelsen, påberåbe sig loven i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for en ret, såfremt det af omstændighederne fremgår, at det ikke ville være rimeligt at bestemme virkningen af hans eller hendes adfærd efter den i stk. 1 angivne lov.

▼B*Artikel 25***Formel gyldighed af en ægtepagt**

1. Ægtepagten indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge ægtefæller. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen.

2. Hvis loven i den medlemsstat, hvor begge ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, indeholder yderligere formkrav for ægtepagter, finder disse krav anvendelse.

Hvis ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har deres sædvanlige opholdssted i forskellige medlemsstater, og loven i disse stater indeholder forskellige formkrav for ægtepagter, er aftalen gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater.

Hvis kun en af ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, og der i denne stat gælder yderligere formkrav for ægtepagter, finder disse krav anvendelse.

3. Hvis den lov, der skal anvendes på formueforholdet mellem ægtefæller, indeholder yderligere formkrav, finder disse krav anvendelse.

*Artikel 26***Lovvalg i mangel af aftale mellem parterne**

1. I mangel af en lovvalgsaftale i henhold til artikel 22 finder en af følgende love anvendelse på formueforholdet mellem ægtefæller:

- a) loven i den stat, hvor ægtefællerne havde deres første fælles sædvanlige opholdssted efter ægteskabets indgåelse, eller subsidiært
- b) loven i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, eller subsidiært
- c) loven i den stat, som begge ægtefæller har den tætteste tilknytning til på tidspunktet for ægteskabets indgåelse under hensyntagen til samtlige forhold.

2. Hvis ægtefællerne har mere end ét fælles statsborgerskab på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, anvendes kun stk. 1, litra a) og c).

3. Den judicielle myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, kan undtagelsesvis og efter anmodning fra en af ægtefællerne beslutte, at loven i en anden stat end den, hvis lov finder anvendelse i henhold til stk. 1, litra a), skal regulere formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis den, der fremsætter anmodningen, dokumenterer, at

- a) ægtefællerne havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted i denne anden stat i betydelig længere tid end i den stat, der er udpeget i stk. 1, litra a), og

▼B

- b) begge ægtefæller havde indrettet sig efter loven i denne anden stat i forbindelse med tilrettelæggelse eller planlægning af deres formueretlige forhold.

Loven i denne anden stat finder anvendelse fra ægteskabets indgåelse, medmindre en af ægtefællerne er uenig heri. I sidstnævnte tilfælde får loven i denne anden stat virkning fra etableringen af det sidste fælles sædvanlige opholdssted i denne anden stat.

Anvendelsen af loven i den anden stat må ikke forringe tredjemands rettigheder i henhold til den lov, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, litra a).

Nærværende stykke finder ikke anvendelse, hvis ægtefællerne har indgået en ægtepagt inden etableringen af deres sidste fælles sædvanlige opholdssted i denne anden stat.

*Artikel 27***Anvendelsesområdet for den lov, der skal anvendes**

Den lov, der skal anvendes på formueforholdet mellem ægtefæller i henhold til denne forordning, skal bl.a. regulere:

- a) klassificeringen af en af ægtefællernes eller begge ægtefællers formuegoder i forskellige kategorier under og efter ægteskabet
- b) overførsel af formuegoder fra en kategori til en anden
- c) en ægtefælles hæftelse for den anden ægtefælles forpligtelser og gæld
- d) en af ægtefællernes eller begge ægtefællers beføjelser, rettigheder og forpligtelser vedrørende formuegoder
- e) opløsning af formueforholdet mellem ægtefællerne og deling, fordeling eller afvikling af formuegoderne
- f) virkningerne af formueforholdet mellem ægtefællerne for et retsforhold mellem en ægtefælle og tredjemand og
- g) den materielle gyldighed af en ægtepagt.

*Artikel 28***Retsvirkninger over for tredjemand**

1. Uanset artikel 27, litra f), kan den lov, der regulerer formueforholdet mellem ægtefællerne, ikke gøres gældende af en ægtefælle over for tredjemand i en tvist mellem tredjemand og en af ægtefællerne eller begge ægtefæller, medmindre tredjemand kendte til eller ved udvisning af rettidig omhu burde have kendt til loven.

2. Tredjemand anses for at have kendskab til den lov, der finder anvendelse på formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis

- a) den lov er loven i
 - i) den stat, hvis lov finder anvendelse på transaktionen mellem en ægtefælle og tredjemand,

▼B

- ii) den stat, hvor den ægtefælle, der indgår en aftale, og tredjemand har deres sædvanlige opholdssted, eller
 - iii) i sager vedrørende fast ejendom, den stat, hvor den faste ejendom er beliggende,
- eller
- b) en af ægtefællerne har opfyldt de gældende krav til oplysning om eller registrering af formueforholdet mellem ægtefællerne, der er foreskrevet i loven i
 - i) den stat, hvis lov finder anvendelse på transaktionen mellem en ægtefælle og tredjemand,
 - ii) den stat, hvor den ægtefælle, der indgår en aftale, og tredjemand har deres sædvanlige opholdssted, eller
 - iii) i sager vedrørende fast ejendom, den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.
3. Når den lov, der finder anvendelse på formueforholdet mellem ægtefællerne, ikke kan gøres gældende af en ægtefælle over for tredjemand i henhold til stk. 1, reguleres virkningerne af formueforholdet mellem ægtefællerne over for tredjemand:
- a) af loven i den stat, hvis lov finder anvendelse på transaktionen mellem en ægtefælle og tredjemand, eller
 - b) i sager vedrørende fast ejendom eller registrerede formuegoder eller rettigheder, af loven i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, eller hvor formuegoderne eller rettighederne er registreret.

*Artikel 29***Tilpasning af tinglige rettigheder**

Når en person påberåber sig en tinglig rettighed, som vedkommende er berettiget til i henhold til den lov, der finder anvendelse på formueforholdet mellem ægtefæller, og når den pågældende tinglige rettighed ikke findes i loven i den medlemsstat, hvor rettigheden påberåbes, skal den tinglige rettighed om nødvendigt og så vidt muligt tilpasses til den tinglige rettighed, der ligger tættest herpå ifølge den pågældende stats lov, under hensyntagen til de mål og interesser, som den specifikke tinglige rettighed og de dertil knyttede retsvirkninger forfølger.

*Artikel 30***Overordnede præceptive bestemmelser**

1. Intet i denne forordning begrænser anvendelsen af overordnede præceptive bestemmelser i domstolslandets lov.
2. Overordnede præceptive bestemmelser er bestemmelser, hvis overholdelse en medlemsstat anser for at være så afgørende for beskyttelsen af dens offentlige interesser, som f.eks. dens politiske, sociale og økonomiske struktur, at bestemmelserne finder anvendelse på alle forhold, der falder ind under deres anvendelsesområde, uanset hvilken lov der ellers skal anvendes på formueforholdet mellem ægtefæller i henhold til denne forordning.

▼B

*Artikel 31***Grundlæggende retsprincipper (ordre public)**

Anvendelsen af en bestemmelse i en lov i en stat, som udpeges efter denne forordning, kan kun afvises, hvis en sådan anvendelse er klart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper (ordre public) i domstolslandets lov.

*Artikel 32***Udelukkelse af renvoi**

Anvendelsen af en lov i en stat, som udpeges efter denne forordning, betyder anvendelse af de gældende retsregler i den pågældende stat med undtagelse af reglerne i dens internationale privatret.

*Artikel 33***Stater med mere end ét retssystem — territorielt lovvalg**

1. Når den lov, der udpeges efter denne forordning, er loven i en stat med flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler for formueforholdet mellem ægtefæller, afgør denne stats interne lovvalgsregler, hvilken relevant territorial enheds lovregler der skal finde anvendelse.

2. Hvis der ikke findes sådanne interne lovvalgsregler,

- a) forstås en henvisning til loven i den stat, der er omhandlet i stk. 1, som en henvisning til loven i den territoriale enhed, hvor ægtefællerne havde deres sædvanlige opholdssted, når gældende lov skal fastlægges i henhold til bestemmelser vedrørende ægtefællernes sædvanlige opholdssted
- b) forstås en henvisning til loven i den stat, der er omhandlet i stk. 1, som en henvisning til loven i den territoriale enhed, som ægtefællerne har den tætteste tilknytning til, når gældende lov skal fastlægges i henhold til bestemmelser vedrørende ægtefællernes statsborgerskab
- c) forstås en henvisning til loven i den stat, der er omhandlet i stk. 1, som en henvisning til loven i den territoriale enhed, hvor det relevante forhold gør sig gældende, når gældende lov skal fastlægges i henhold til eventuelle andre bestemmelser vedrørende andre forhold som tilknytningsfaktorer.

*Artikel 34***Stater med mere end ét retssystem — lovvalg mellem personer**

For så vidt angår en stat, som har to eller flere retssystemer eller regelsæt, der finder anvendelse på forskellige personkategorier vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, forstås en henvisning til en sådan stats lov som en henvisning til det retssystem eller regelsæt, der er fastsat i de gældende regler i den pågældende stat. I mangel af sådanne regler finder det retssystem eller regelsæt, som ægtefællerne har det tætteste tilhørsforhold til, anvendelse.

▼B*Artikel 35***Ikkeanvendelse af denne forordning på interne lovvalg**

En medlemsstat med flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler for formueforholdet mellem ægtefæller, er ikke forpligtet til at anvende denne forordning i forbindelse med lovvalg, der alene forekommer mellem sådanne enheder.

KAPITEL IV

ANERKENDELSE, EKSIGIBILITET OG FULDBYRDELSE AF RETSAFGØRELSE*Artikel 36***Anerkendelse**

1. Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.
2. Hvis anerkendelsen bestrides, kan en berettiget part, der som det væsentligste påberåber sig anerkendelsen, efter procedurerne i artikel 44-57 få fastslået, at retsafgørelsen skal anerkendes.
3. Hvis anerkendelsen gøres gældende under en verserende sag ved en ret i en medlemsstat, og hvis anerkendelsen har betydning for afgørelsen af denne sag, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

*Artikel 37***Grunde til ikkeanerkendelse**

En retsafgørelse anerkendes ikke,

- a) såfremt en anerkendelse klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse rettes til
- b) såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den udeblevne sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte har undladt at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det
- c) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse rettes til
- d) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse rettes til.

*Artikel 38***Grundlæggende rettigheder**

Artikel 37 i denne forordning anvendes af retterne og andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne under iagttagelse af de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i chartret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21 om ikkeforskelsbehandling.

▼B*Artikel 39***Forbud mod prøvelse af kompetencen for retten i domsstaten**

1. Kompetencen for retterne i domsstaten kan ikke efterprøves.
2. Bestemmelsen i artikel 37 om grundlæggende retsprincipper (ordre public) finder ikke anvendelse på kompetencereglerne i artikel 4-11.

*Artikel 40***Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet**

En retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

*Artikel 41***Udsættelse**

Hvis anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, gøres gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ved ordinær appel i domsstaten.

*Artikel 42***Eksigibilitet**

Retsafgørelser, som er truffet i en medlemsstat, og som er eksigible i denne medlemsstat, er eksigible i en anden medlemsstat, når de efter anmodning fra en berettiget part er blevet erklæret for eksigible i den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 44-57.

*Artikel 43***Fastlæggelse af bopæl**

Ved afgørelsen af, om en part med henblik på proceduren i artikel 44-57 har bopæl i fuldbyrdesstaten, skal den ret, ved hvilken sagen er anlagt, anvende fuldbyrdesstatens interne lov.

*Artikel 44***Rettens stedlige kompetence**

1. Anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, fremsættes over for den ret eller kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten, som denne medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64.
2. Den stedlige kompetence afgøres efter den parts bopæl, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller efter fuldbyrdesstedet.

*Artikel 45***Procedure**

1. Anmodningsproceduren er underlagt loven i fuldbyrdesstaten.

▼B

2. Den, der fremsætter anmodningen, er ikke forpligtet til at have en postadresse eller en befuldmægtiget i fuldbyrdsstaten.
3. Anmodningen vedlægges følgende dokumenter:
 - a) en genpart af retsafgørelsen, der opfylder betingelserne med hensyn til godtgørelse af dens ægthed
 - b) en attest, der er udstedt af retten eller den kompetente myndighed i domsstaten under anvendelse af den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2, jf. dog artikel 46.

*Artikel 46***Manglende fremlæggelse af attesten**

1. Såfremt den i artikel 45, stk. 3, litra b), omhandlede attest ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for dens tilvejebringelse eller anerkende et tilsvarende dokument eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.
2. Såfremt retten eller den kompetente myndighed kræver det, skal der fremlægges en oversættelse eller translitteration af dokumenterne. Oversættelsen skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

*Artikel 47***Afgørelse om eksigibilitet**

En retsafgørelse erklæres for eksigibel, så snart de i artikel 45 omhandlede formaliteter er opfyldt, uden prøvelse efter artikel 37. Den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan ikke på dette tidspunkt af sagens behandling fremsætte indsigelser.

*Artikel 48***Meddelelse af afgørelsen om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel**

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal straks og på den måde, der er foreskrevet i fuldbyrdsstatens lov, meddeles den, som har fremsat anmodningen.
2. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, forkyndes for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sammen med retsafgørelsen, hvis den ikke allerede er blevet forkyndt for den pågældende.

*Artikel 49***Appel af afgørelsen om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel**

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan appelleres af begge parter.
2. Appellen indgives til den ret, som den berørte medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64.

▼B

3. Appellen behandles i overensstemmelse med reglerne for kontradiktorisk procedure.

4. Giver den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke møde for den ret, der behandler en appel indgivet af den, der har fremsat anmodningen, finder artikel 16 anvendelse, selv om den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke har bopæl på en medlemsstats område.

5. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal appelleres inden 30 dage efter, at den er blevet forkyndt. Såfremt den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, har bopæl på en anden medlemsstats område end den, hvor retsafgørelsen er blevet erklæret for eksigibel, er fristen for appel 60 dage og løber fra den dag, hvor afgørelsen om eksigibilitet er blevet forkyndt for den pågældende personligt eller på hans bopæl. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.

*Artikel 50***Procedure for anfægtelse af appellafgørelsen**

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes ved den procedure, som den berørte medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64.

*Artikel 51***Afslag på eller ophævelse af en afgørelse om eksigibilitet**

Den ret, hvortil en appel indgives efter artikel 49 eller 50, kan kun afslå at erklære en retsafgørelse for eksigibel eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet af en af de i artikel 37 anførte grunde. Den træffer afgørelse så hurtigt som muligt.

*Artikel 52***Udsættelse**

Den ret, hvortil en appel indgives efter artikel 49 eller 50, udsætter efter anmodning fra den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sagen, hvis eksigibiliteten af afgørelsen er suspenderet i domsstaten ved iværksættelse af appel.

*Artikel 53***Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler****▼C2**

1. Når en retsafgørelse skal anerkendes i overensstemmelse med dette kapitel, er der intet til hinder for, at den, som har fremsat anmodningen, kan bringe foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i anvendelse i overensstemmelse med loven i fuldbyrdelsesstaten, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet efter artikel 47.

▼B

2. Afgørelsen om eksigibilitet giver umiddelbar hjemmel til at anvende sikrende retsmidler.

3. Så længe den i artikel 49, stk. 5, fastsatte frist for appel af afgørelsen om eksigibilitet ikke er udløbet, og så længe der ikke er truffet afgørelse i appelsagen, er sikrende retsmidler det eneste mulige retsskridt over for formuegoder, der tilhører den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse.

▼B*Artikel 54***Delvis eksigibilitet**

1. Såfremt der ved retsafgørelsen er taget stilling til flere krav, og ikke alle krav kan erklæres for eksigible, skal retten eller den kompetente myndighed erklære et eller flere af dem for eksigible.
2. Den, som fremsætter en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan anmode om kun at få dele af retsafgørelsen erklæret for eksigible.

*Artikel 55***Retshjælp**

Har den, som fremsætter anmodningen, i domsstaten helt eller delvis haft fri proces eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, skal den pågældende i enhver sag om at få retsafgørelsen erklæret for eksigibel være berettiget til retshjælp eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter loven i fuldbyrdesstaten.

*Artikel 56***Ingen form for sikkerhedsstillelse eller depositum**

Det kan ikke pålægges en part, som i en medlemsstat anmoder om anerkendelse, eksigibilitet eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at vedkommende er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i fuldbyrdesstaten.

*Artikel 57***Ingen form for skat, afgift eller gebyr**

Ingen form for skat, afgift eller gebyr, som beregnes i forhold til sagens værdi, må opkræves i fuldbyrdesstaten i forbindelse med behandlingen af en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel.

KAPITEL V

OFFICIelt BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG*Artikel 58***Accept af officielt bekræftede dokumenter**

1. Et officielt bekræftet dokument, der er udfærdiget i en medlemsstat, har samme beviskraft i en anden medlemsstat, som det har i domsstaten, eller de mest sammenlignelige virkninger, forudsat at dette ikke klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den pågældende medlemsstat.

En person, som ønsker at anvende et officielt bekræftet dokument i en anden medlemsstat, kan anmode den myndighed, som udfærdiger det officielt bekræftede dokument i domsstaten, om at udfylde den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2, med en beskrivelse af den beviskraft, som det officielt bekræftede dokument har i domsstaten.

▼B

2. Enhver anfægtelse af ægtheden af et officielt bekræftet dokument skal forelægges for retterne i domsstaten, og afgørelse herom træffes i henhold til loven i denne stat. Det anfægtede officielt bekræftede dokument har ikke beviskraft i en anden medlemsstat, så længe anfægtelsen verserer for den kompetente ret.

3. Enhver anfægtelse af de retshandler eller retlige forhold, der er registreret i et officielt bekræftet dokument, skal forelægges for de retter, som har kompetence i henhold til denne forordning, og afgørelse herom træffes i henhold til den lov, der finder anvendelse i henhold til kapitel III. Det anfægtede officielt bekræftede dokument har ikke beviskraft i en anden medlemsstat end domsstaten med hensyn til det anfægtede spørgsmål, så længe anfægtelsen verserer for den kompetente ret.

4. Hvis afgørelsen af en verserende sag ved en ret i en medlemsstat afhænger af afgørelsen af et spørgsmål vedrørende retshandler eller retlige forhold, der er registreret i et officielt bekræftet dokument vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, er den pågældende ret kompetent til at afgøre dette spørgsmål.

*Artikel 59***Officielt bekræftede dokumenters eksigibilitet**

1. Et officielt bekræftet dokument, der er eksigibelt i domsstaten, skal erklæres for eksigibelt i en anden medlemsstat efter anmodning fra en berettiget part i overensstemmelse med proceduren i artikel 44-57.

2. Ved anvendelsen af artikel 45, stk. 3, litra b), udsteder den myndighed, der har udstedt det officielt bekræftede dokument, efter anmodning fra en berettiget part en attest under anvendelse af den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2.

3. Den ret, der behandler en appel i henhold til artikel 49 eller 50, kan kun afslå at erklære et officielt bekræftet dokument for eksigibelt eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet, såfremt en fuldbyrdelse af det officielt bekræftede dokument klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i fuldbyrdelesstaten.

*Artikel 60***Retsforligs eksigibilitet**

1. Retsforlig, der er eksigibelt i domsstaten, erklæres på anmodning fra en berettiget part for eksigibelt i en anden medlemsstat efter proceduren i artikel 44-57.

2. Ved anvendelsen af artikel 45, stk. 3, litra b), udsteder den ret, der godkendte forliget, eller ved hvilken det blev indgået, efter anmodning fra en berettiget part en attest under anvendelse af den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2.

3. Den ret, der behandler en appel i henhold til artikel 49 eller 50, kan kun afslå at erklære et officielt bekræftet dokument for eksigibelt eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet, såfremt en fuldbyrdelse af retsforliget klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i fuldbyrdelesstaten.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 61***Legalisering og tilsvarende formaliteter**

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet for så vidt angår dokumenter udstedt i en medlemsstat i forbindelse med denne forordning.

*Artikel 62***Forholdet til gældende internationale konventioner**

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af bilaterale eller multilaterale konventioner, som en eller flere medlemsstater er part i på tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning eller af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF, og som vedrører spørgsmål, der er reguleret i denne forordning, jf. dog medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 351 i TEUF.

2. Uanset stk. 1 har denne forordning i forbindelserne mellem medlemsstaterne forrang for de konventioner, som er indgået mellem, for så vidt sådanne konventioner vedrører spørgsmål, der er reguleret i denne forordning.

3. Denne forordning er ikke til hinder for de deri deltagende medlemsstaters anvendelse af konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, som revideret i 2006, af konventionen af 19. november 1934 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretlige bestemmelser om arv, testamenter og dødsboskifte, som revideret i juni 2012, og af konventionen af 11. oktober 1977 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav, i det omfang de indeholder forenklede og hurtigere procedurer for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller.

*Artikel 63***Oplysninger til offentligheden**

Medlemsstaterne giver med henblik på at stille oplysningerne til rådighed for offentligheden som led i Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område, Kommissionen et kort resumé af deres nationale lovgivning og procedurer vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, herunder oplysninger om, hvilken type myndighed der har kompetence i formueforhold mellem ægtefæller, og om virkningerne med hensyn til tredjemand, der er omhandlet i artikel 28.

Medlemsstaterne sørger for, at oplysningerne løbende ajourføres.

▼B

*Artikel 64***Oplysninger om kontaktoplysninger og procedurer**

1. Medlemsstaterne giver senest den 29. april 2018 Kommissionen meddelelse om:

a) de retter eller myndigheder, der har kompetence til at behandle anmodninger om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, i overensstemmelse med artikel 44, stk. 1, og appeller af retsafgørelser om sådanne anmodninger i henhold til artikel 49, stk. 2,

b) de procedurer for anfægtelse af appellafgørelser, der er omhandlet i artikel 50.

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

2. Kommissionen offentliggør de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, i *Den Europæiske Unions Tidende*, bortset fra adresser og andre kontaktoplysninger på de retter og myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a).

3. Kommissionen gør alle de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, offentligt tilgængelige på enhver hensigtsmæssig måde, navnlig via Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

*Artikel 65***Udarbejdelse og senere ændring af listen med oplysninger som omhandlet i artikel 3, stk. 2**

1. Kommissionen udarbejder på grundlag af medlemsstaternes meddelelser en liste over de andre myndigheder og juridiske aktører, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om eventuelle senere ændringer af oplysningerne på listen. Kommissionen ændrer listen i overensstemmelse hermed.

3. Kommissionen offentliggør listen og eventuelle senere ændringer i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Kommissionen gør alle de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1 og 2, offentligt tilgængelige på anden passende måde, navnlig gennem Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

*Artikel 66***Udarbejdelse og senere ændring af attester og formularer omhandlet i artikel 45, stk. 3, litra b), samt artikel 58, 59 og 60**

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter til udarbejdelse og senere ændring af de attester og formularer, der er omhandlet i artikel 45, stk. 3, litra b), samt artikel 58, 59 og 60. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2.

▼B*Artikel 67***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 68***Revision**

1. Senest den 29. januar 2027 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag om ændring af forordningen.
2. Senest den 29. januar 2024 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af artikel 9 og 38 i denne forordning. Rapporten skal navnlig vurdere, i hvilket omfang disse artikler har sikret domstolsprøvelse.
3. Med henblik på de rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, meddeler medlemsstaterne Kommissionen relevante oplysninger om deres retters anvendelse af denne forordning.

*Artikel 69***Overgangsbestemmelser**

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, der er formelt udstedt eller registreret, og på retsforlig, der er godkendt eller indgået, på eller efter den 29. januar 2019, jf. dog stk. 2 og 3.

▼C1

2. I forbindelse med retssager, der er anlagt i domsstaten før den 29. januar 2019, skal retsafgørelser, som er truffet på eller efter denne dato, anerkendes og fuldbyrdes efter kapitel IV, hvis de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med reglerne i kapitel II.
3. Kapitel III finder kun anvendelse på ægtefæller, der har indgået ægteskab eller foretaget lovvalg for formueforholdet mellem ægtefæller på eller efter den 29. januar 2019.

▼B*Artikel 70***Ikrafttræden**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning finder anvendelse i de medlemsstater, der deltager i forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem internationale par, som omfatter både formueforholdet mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, i overensstemmelse med bemyndigelsen i afgørelse (EU) 2016/954.

▼B

Den anvendes fra den 29. januar 2019, bortset fra artikel 63 og 64, der anvendes fra den 29. april 2018, og artikel 65, 66 og 67, der anvendes fra den 29. juli 2016. For de medlemsstater, der deltager i forstærket samarbejde i henhold til en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF, finder forordningen anvendelse fra den dato, der er angivet i den pågældende afgørelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med traktaterne.